

اضافی است و به صورت «به دلیل رفتن» ترجمه می‌شود. «الْعَطَلَاتُ الْأُسْبُوعِيَّة» هم ترکیب وصفی به معنای «تعطیلات هفتگی» است.

ترجمه صحیح عبارت: مصرف بنزین به دلیل رفتن خانواده‌ها برای گذراندن تعطیلات هفتگی، افزایش می‌یابد!

گزینه «۳»: «تُنَجَّح» فعل مضارع مجهول است که نادرست ترجمه شده است. «هِنَ /إِلی» هم به معنی «از / به» بوده و در ترجمه نادرست آمده است.

ترجمه صحیح عبارت: بعضی نورها از تبدیل انرژی شیمیایی به انرژی نوری تولید می‌شوند!

گزینه «۴»: «أمواج» نکره و به معنی «موج‌هایی» است. «للتَّعَرُّف» هم مصدر از باب تفعّل و به معنی «برای شناختن» صحیح است.

ترجمه صحیح عبارت: دلفین‌ها امواجی صوتی را برای شناختن محلّ اجسام به کار می‌برند!

۱۷۳. گزینه ۱ (ترجمه)

«کشاورزان»: الفلاحون (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / «چاه روستا»: بئر القرية (رد گزینه‌های ۳ و ۴) / «آبی»: (اسم نکره) ماء (رد گزینه ۴) / «استخراج کردند»: استخراج (چون در ابتدای جمله و قبل از فاعل خود آمده است، به صورت مفرد به کار می‌رود؛ رد گزینه‌های ۳ و ۴)

نکته مهم: وقتی فعل در ابتدای جمله و قبل از فاعل خود می‌آید، همواره به شکل مفرد ذکر می‌شود، حتی اگر فاعل، مثنی یا جمع باشد:

ذهب المُعَلِّمُ / ذهب المُعَلِّمَانِ / ذهب المُعَلِّمُونَ

۱۷۴. گزینه ۲ (مفهوم)

ترجمه آیه شریفه صورت سؤال: «همانا نفس بسیار امرکننده به بدی است» مفهوم این است که نفس انسان همواره او را به کارهای بد دستور می‌دهد و دشمن او محسوب می‌شود، این مفهوم در گزینه‌های ۱، ۳ و ۴ آمده است، اما بیت داده شده در گزینه «۲» به اهمیت دانایی تأکید دارد و علم را برای انسان ضروری می‌داند.

۱۷۵. گزینه ۱ (تحلیل صرفی و اعراب)

«إن» از حروف مشبّهة بالفعل، «الله» اسم آن و «ذو فضل» خبر آن است؛ بنابراین «خبره «علی النَّاسِ» « نادرست است.

بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۲»: «أكثر» اسم تفضیل از مصدر «كثر» است؛ دقت کنید اسم تفضیل بر وزن «أفعل / فُعَلی» از مصدر ثلاثی مجرد گرفته شده است.

گزینه «۳»: «ذو» مضاف و «فضل» مضاف الیه آن است. اسم «ذو / ذا» به معنی «دارای» همواره مضاف می‌شود و بعد از آن، مضاف الیه می‌آید.

گزینه «۴»: دقت کنید «لکن» از حروف مشبّهة بالفعل، «أكثر» اسم آن و «لا یشکرون» خبر آن است.

۱۷۶. گزینه ۳ (تحلیل صرفی و اعراب)

«الشّاتم» جزو هیچ‌یک از انواع اسم مبنی نیست.

بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: «عمل» بعد از حرف جر «مِن» آمده و مجرور به حرف جر شده است.

گزینه «۲»: «أصبح» بر وزن «أفعل» فعل ثلاثی مزید از باب افعال است.

گزینه «۴»: «أصبح» از افعال ناقصه است. «الشّاتم» اسم آن و مرفوع است، «نادماً» خبر آن و منصوب است.

۱۷۷. گزینه ۴ (تحلیل صرفی و اعراب)

«المؤدّب» اسم مفعولی است که از فعل مضارع «یؤدّب» ساخته شده است، پس از مصدر «تأدیب»، از باب «تفعیل» گرفته شده است؛ بنابراین «من باب تفعّل» نادرست است.

۱۶۶. گزینه ۳ (ترجمه)

«هذه أمّتکم»: این امت شماست (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / «أمّة واحدة»: امتی یگانه (رد سایر گزینه‌ها؛ دقت کنید «أمّة واحدة» خبر نیست، در حالی که در سایر گزینه‌ها به صورت خبر ترجمه شده است.) / «أنا ربّکم»: من پروردگارتان هستم / «فَاعْبُدُونِ»: (= فَاعْبُدُونِي = فَعَدُوا + نون وقایه + ی) پس مرا پرستش کنید (رد گزینه ۴؛ فقط» اضافی و زائد است).

۱۶۷. گزینه ۳ (ترجمه)

«نری»: می‌بینیم (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / «الکثیر من البطّ»: بسیاری از اردک‌ها (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / «فی الماء البارد»: در آب سرد (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / «فی الشّتاء»: در زمستان (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / «كذلك»: این چنین

۱۶۸. گزینه ۴ (ترجمه)

«ها من شجرة...»: هیچ درختی نیست (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / «تُغرس»: (فعل مضارع مجهول) کاشته شود (رد گزینه ۳) / «لها فائدة للنّاس»: برای مردم فایده‌ای داشته باشد (رد سایر گزینه‌ها) / «لذّن»: بنابراین (رد گزینه ۱) / «بسبب آنها...»: بخاطر این که آن‌ها ... (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

نکته مهم: اسلوب «ما من + اسم نکره + ...» به صورت «هیچ ... نیست» ترجمه می‌شود و از نظر معنی، تقریباً معادل اسلوب «لا» نفی جنس است.

۱۶۹. گزینه ۲ (ترجمه)

«ها أسرع»: (بر وزن «ما أفعل») چه سریع است، چقدر سریع است (رد سایر گزینه‌ها) / «تلوّث الهواء»: آلودگی هوا / «فی تخریب بیئتنا»: در خراب کردن محیط زیست ما (رد سایر گزینه‌ها) / «إن لم يتحقّق»: (اسلوب شرط) اگر محقق نشود (رد گزینه ۴) / «مُهدّد للبشریّة»: تهدیدکننده بشریت (رد گزینه‌های ۱ و ۴؛ دقت کنید در گزینه «۱»، «چقدر» نادرست است و در گزینه «۴»، اسم فاعل «مُهدّد» به صورت یک فعل ترجمه شده است.)

نکته مهم: اسلوب «ما أفعل...» به صورت «چه ... است، چقدر ... است» ترجمه می‌شود و دلالت بر تعجب دارد.

۱۷۰. گزینه ۴ (ترجمه)

«کان یراقب»: (فعل ماضی استمراری) مراقبت می‌کرد (رد گزینه ۱) / «مراقبته»: (مفعول مطلق تأکیدی) بی‌گمان (رد سایر گزینه‌ها) / «كانت تتغذّى»: (فعل ماضی استمراری) تغذیه می‌کردند (رد سایر گزینه‌ها) / «هذه سنّة الطبیعة»: این سنّت طبیعت است (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

نکته مهم: مفعول مطلق تأکیدی به صورت یک قید تأکید (بی‌شک، بی‌گمان، حتماً و ...) ترجمه می‌شود؛ معمولاً این قید در ترجمه، قبل از فعل جمله ذکر می‌شود.

۱۷۱. گزینه ۳ (ترجمه)

در گزینه «۳»، «كلنا» به معنی «همه ما» ترجمه نشده است. هم‌چنین «لدينا» به معنی «داریم»، ترجمه نشده است. «هرگز» هم معادلی در عبارت عربی داده شده ندارد. (ترجمه صحیح عبارت: همه ما به آنچه داریم، خوشحالیم، لذا به تغییر فکر نمی‌کنیم!)

نکته مهم: «ل + اسم»، «عند + اسم»، «لدى + اسم» در ابتدای جمله، معنای «داشتن» می‌دهند.

۱۷۲. گزینه ۱ (ترجمه)

بررسی گزینه‌های نادرست:

گزینه «۲»: «یزداد استهلاك...» به صورت «مصرف ... افزایش می‌یابد» ترجمه می‌شود. «یزداد» فعل لازم و «استهلاك» فاعل آن است. «بسبب ذهاب» ترکیب

گزینه «۱»: «عشر» (۱۰) عدد است و معدود آن به صورت جمع (سنوات) صحیح است.

گزینه «۲»: «واحدة» (یکم) عدد ترتیبی است و معدود آن «سنة» است؛ دقت کنید هر دو مفرد مؤنث هستند و با هم مطابقت دارند.

گزینه «۳»: «تسعة و تسعين» (۹۹) عدد است و معدود آن به صورت مفرد (عاماً) صحیح است.

نکته مهم: در عربی، معدود عددهای ۳ تا ۱۰، به صورت جمع و معدود عددهای ۱۱ تا ۹۹ به صورت مفرد می‌آید.

۱۸۲. گزینه ۲ (قواعد اسم)

صورت سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن، اسم‌های با اعراب مرفوع، بیشتر آمده باشد؛ دقت کنید فاعل، نائب فاعل، اسم افعال ناقصه، خبر حروف مشبّه و لا نفی جنس اعراب مرفوع دارند.

تشریح گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «الأولاد» فاعل برای فعل «حافظاً» و مرفوع است، «المؤذنون» هم صفت برای فاعل و مثل آن، مرفوع است. «مقدّس» خبر حرف مشبّه «أن» و مرفوع است. (۳ اسم مرفوع)

گزینه «۲»: دقت کنید «تَشَاهَدُ» فعلی مجهول است، پس «مصابيح» نائب فاعل آن و مرفوع است، «منورة» صفت برای نائب فاعل و مثل آن، مرفوع است. «ألوان» مبتدای جمله اسمیه و مرفوع است. «متعدّدة» هم خبر آن و مرفوع است. (۴ اسم مرفوع)

گزینه «۳»: «كان» از حروف مشبّه و «أكبر» خبر آن و مرفوع است. (۱ اسم مرفوع)

گزینه «۴»: «هذه» مبتدای جمله اسمیه و مرفوع است و «صفات» خبر آن و مرفوع است. «المؤمنون» هم فاعل برای فعل «يُحِبُّ» و مرفوع است. (۳ اسم مرفوع)

۱۸۳. گزینه ۴ (حروف مشبّه بالفعل)

صورت سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن خبر حروف مشبّه بالفعل، به صورت یک فعل آمده باشد. در گزینه «۴»، «ليت» حرف مشبّه، «إطعام» اسم آن و «يكون» خبر آن است که به صورت یک فعل آمده است. (ترجمه: کاش غذا دادن به بیچارگانمان، از آن چه ما می‌خوریم باشد!)

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «لعلّ» حرف مشبّه، «العالم» اسم آن و «محبوب» خبر آن است که به صورت یک اسم آمده است. (ترجمه: امید است عالمی که انتظارش را می‌کشم و در موردش صحبت کردم، نزد تو نیز محبوب باشد!)

گزینه «۲»: «إنّ» حرف مشبّه، ضمیر «ها» اسم آن و «قريبة» خبر آن است که به صورت یک اسم آمده است. (ترجمه: از رحمت خدا نا امید نشوید، همانا آن به نیکوکاران نزدیک است!)

گزینه «۳»: «كأنّ» حرف مشبّه، ضمیر «هم» اسم آن و «جناح» خبر آن است که به صورت یک اسم آمده است. (ترجمه: دوستان را گرمی بدار، آنان مثل بال هستند که با آن پرواز می‌کنی!)

۱۸۴. گزینه ۳ (اسلوب حصر)

صورت سؤال، گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن حصر باشد. در گزینه «۳»، قبل از «إلّا»، مستثنی منه نداریم، پس اسلوب حصر وجود دارد.

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «أحدّ» مستثنی منه است و اسلوب استثناء داریم.

گزینه «۲»: «غذاءً» مستثنی منه است و اسلوب استثناء داریم.

گزینه «۴»: «شيئاً» مستثنی منه است و اسلوب استثناء داریم.

بررسی گزینه‌های دیگر:

گزینه «۱»: «مُحترمون» از فعل مضارع «يُحترم» از باب افتعال گرفته شده است؛ پس فعل ماضی آن، «إحترم» است.

گزینه «۲»: دقت کنید «الطلّاب» مبتدا و مرفوع، «المؤذنون» صفت آن و مرفوع و «محترمون» خبر و مرفوع است.

گزینه «۳»: دقت کنید «عند» همواره مضاف واقع می‌شود و اسم بعد از آن، مضاف الیه است؛ بنابراین «المُعَلِّمين» مضاف الیه و مجرور است.

۱۷۸. گزینه ۲ (ضبط حرکات)

در گزینه «۲»، حرکت گذاری «مُطَهَّر» نادرست است و صحیح آن «مُطَهَّر» می‌باشد؛ چرا که «مُطَهَّر» در این جمله، معنی «پاک‌کننده» دارد و اسم فاعل است. هم چنین «سِلّاح» صحیح است، نه «سِلّاح». ترجمه: «زبان گربه سلاحی پزشکی است زیرا آن پُر از غده‌هایی است که مایعی پاک‌کننده ترشّح می‌کنند!»

۱۷۹. گزینه ۲ (قواعد فعل)

صورت سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن حرف «لِ» با بقیه متفاوت باشد. حرف «لِ» در گزینه «۲»، به معنی «تا، تا این‌که» است، زیرا دو جمله را به هم متصل کرده است و حرف ربط محسوب می‌شود. («لِ» از نوع ناصبه است).

ترجمه: پدرم با ما صحبت کرد تا به خطراتی که مقابلمان است، توجه کنیم! در سایر گزینه‌ها، «لِ» از نوع امر و به معنی «باید» است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: حرف «لِ» از نوع امر (جازمه) و به معنی «باید» است. ترجمه: اگر تصمیم بگیریم در آب شنا کنیم، باید به عمق آن توجه نماییم!

گزینه «۳»: حرف «لِ» از نوع امر (جازمه) است. ترجمه: باید توجه نماییم تا زیبایی طبیعت را در هر چیزی مشاهده کنیم!

گزینه «۴»: حرف «لِ» از نوع امر (جازمه) است. ترجمه: امتحانات نزدیک است، پس باید به فرصت‌های اندکمان توجه نماییم!

نکته مهم: وقتی در ابتدای فعل مضارع «فَلد...» داشته باشیم، حرف «لام» از نوع امر (جازمه) و به معنی «باید» است؛ بنابراین از همان ابتدا مشخص بود که «لِ» در گزینه‌های «۱» و «۴» از نوع امر است.

۱۸۰. گزینه ۱ (اسلوب شرط)

صورت سؤال «ما» شرطی را می‌خواهد. در گزینه «۱»، «ما» ادات شرط به معنی «هرچه»، «تنتخب» فعل شرط و «هی مفیده» جواب شرط است که حرف «ف» در ابتدای آن آمده است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «ما» حرف نفی فعل ماضی است و بعد از آن فعل شرط و جواب شرطی نداریم. ترجمه: پدران و مادران را خشنود نکرد مگر خوشبختی فرزندانشان!

گزینه «۳»: اسلوب «ما من...» به معنی «هیچ... نیست» بوده و در این‌جا، اسلوب شرط نداریم. ترجمه: هیچ عالمی نیست که به علمش عمل نماید جز این‌که خیر را در نتیجه کار خود می‌بیند!

گزینه «۴»: «ما» کلمه پرسشی به معنی «چیست» می‌باشد؛ با توجه به این‌که بعد از آن فعل شرط نیامده، مشخص است که از نوع شرطی نیست. ترجمه: کار دانش‌آموزی که بعد از اعلام نتایج امتحانات درس نمی‌خواند، چیست؟!

۱۸۱. گزینه ۴ (عدد)

صورت سؤال، گزینه نادرست در مورد عدد و معدود را خواسته است. در گزینه «۴» عدد «اثنی عشره» (۱۲) آمده است و معدود آن «سنوات» است که به صورت جمع آمده است. می‌دانیم معدود اعداد ۱۱ تا ۹۹ به صورت مفرد می‌آید؛ بنابراین «اثنی عشره سنة» صحیح است.

تشریح سایر گزینه‌ها:

صورت سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن منادی آمده باشد؛ به عبارت دیگر باید در اول جمله، منادی را از مبتدا تشخیص دهیم. در گزینه «۱»، فعل امر مخاطب «اجعل» و ضمیر مخاطب «ک» آمده است، پس نشان می‌دهد کلمه «ولد» منادی است.

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «حافظوا» فعل ماضی غایب است (با توجه به حرکت فتحه روی عین الفعل)، پس «الأولاد» مبتداست، نه منادی!

گزینه «۳»: از فعل «یُعین» و ضمیر «ه»، که هر دو غایب‌اند، می‌توان متوجه شد که کلمه «رب» در ابتدای جمله، مبتداست.

گزینه «۴»: فعل مضارع غایب «یجیب» و ساختار «هو الّذی» نشان می‌دهد «إله» منادی نیست و نقش مبتدا را دارد.